

Publicerad 2011-01-20 16:32 av mamma08

På min balkong

Iakttagelse

Iakttagelse

Kylan var sådan som kylan bör vara en eftermiddag i januari. Frisk, klar, kylig och uppväckande. En Januari-dag som denna förde även med sig tanken om saknad av färg.

Färger som kan tyckas vara glömda. De av höstens i guld, rött och rostfärger av alla dess slag. Som gnistrade av den lätta morgonens solskimmer.

En kvinna passerar. Hon var lång om hon sträckte på sig, men inte alltför lång. En kvinnas bästa längd var kanske hennes längd. Kortare än mannen, men längre än många andra kvinnor. Hon gick snabbt och världen brukar te sig så att vi alla går mot ärenden. Sådana banala ärenden som en utomstående inte ser vitsen av att skynda till.

På balkongen är ett lägenhetsområde inte alltid något att njuta av. Där finns varken utsikten av hav eller skog. Inte äng eller sjö. Det går inte heller att skymta människor i fönster med dagens sysslor. Hela världen ter sig tyst, stressande och kall.

Att promenera en dag i Januari får tankarna till att tänka att man går över ett fruset lik.

Där under is och snö finns inget levande bara höstens död.

Och det är långt kvar till vår.

Men trots att vi fryser

Om fötter och tår

Vara det viktigt

Att vi förstår

Att trots det är kallt

I snön där vi står

Vet vi att blåsippet

Så snart där står

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mamma08 med Poeter.se id #14194 innehar upphovsrätten